

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 41C/186/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116214556
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kudlovská
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2017:7116214556.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Zuzanou Kudlovskou v sporovej veci žalobkyne: E. U., F.. X.X.XXXX, Q. T. R. P., K.. Š. Č.. XXXX/XX, právne zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Peter Kerecman, spoločnosť s ručením obmedzeným, so sídlom v Košiciach, Rázusova 1, proti žalovanému: Slovenská republika - Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Štúrova 2, v konaní o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, t a k t o

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 1.627,50 EUR v lehote 30 dní od dňa právoplatnosti tohto rozsudku..

II. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyni trovy tohto konania v rozsahu 100 % vo výške vyčíslenej v samostatnom uznesení, ktoré bude vydané po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 1.7.2016 domáhala voči žalovanému zaplata sumy 1.627,50 EUR , a tiež náhrady trov konania z titulu náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím štátu. V žalobe uviedla, že uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach, Odbor kriminálnej polície zo dňa 21.7.2014, ČVS: Z.-1645/1-R.-KE-XXXX bolo žalobkyni vznesené obvinenie a začaté trestné stíhanie pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Okresný súd Košice I žalobkyňu rozsudkom zo dňa 13.7.2015 č. k. 6T/11/2015 oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I zo dňa 12.2.2015 sp. zn. 1Pv/452/12/8802-13, a to podľa ust. § 285 písm. b) Trestného poriadku, pretože skutok nie je trestným činom. Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 19.11.2015 č. k. 7To/103/2015-327 zamietol odvolanie okresného prokurátora voči rozsudku súdu prvého stupňa ako nedôvodné. Trestné stíhanie voči žalobkyni bolo teda vedené od 21.7.2014 do 19.11.2015, kedy bola žalobkyňa právoplatne oslobodená spod obžaloby. Žalobkyňa svojim konaním nedala dôvod pre začatie, ani pre pokračovanie trestného stíhania proti nej. Vyššie uvedeným postupom orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci žalobkyni vydaním nezákonného rozhodnutia vznikla škoda pozostávajúca z účelne vynaložených trov obhajoby v trestnom konaní v celkovej výške 1.627,50 EUR, ktoré žalobkyňa uhradila svojmu obhajcovi JUDr. Zoltánovi Koreňovi na základe ním vystavených faktúr. Listom zo dňa 4.3.2016 žalobkyňa požiadala o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v zmysle Zák. č. 514/2003 Z. z., ktorý adresovala žalovanému, a tiež Ministerstvu spravodlivosti SR a Ministerstvu vnútra SR, pričom nárok žalobkyne nebol z ich strany uspokojený.

2. Žalobkyňa k žalobnému návrhu priložila na preukázanie svojich tvrdení aj listinné dôkazy, a to: Uznesenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, Odbor kriminálnej polície č. ČVS:ORP-XXXX/1-R.-KE-XXXX zo dňa 21.7.2014, Sťažnosť proti uzneseniu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach zo dňa 24.7.2014, Uznesenie Krajskej prokuratúry Košice č. 1/1KPt 707/14/8800-2

zo dňa 20.8.2014, Obžalobu Okresnej prokuratúry Košice I č. 1Pv 452/12/8802-13 zo dňa 12.2.2015, Trestný rozkaz Okresného súdu Košice I sp. zn. 6T/11/2015-230 zo dňa 10.3.2015, Odpor voči trestnému rozkazu zo dňa 24.3.2015, Rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 6T 11/2015 zo dňa 13.7.2015, Odôvodnenie odvolania zo dňa 18.9.2015 od Okresnej prokuratúry Košice I, Uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 7To/103/2015-327 zo dňa 19.11.2015, Zálohová faktúra č. 0082015 zo dňa 23.3.2015, Predfaktúra č. XXXXXXXX zo dňa 3.11.2015, Doklad o hotovostnom vklade zo dňa 30.3.2015 v sume 535,53 EUR, Doklad o hotovostnom vklade zo dňa 12.11.2015 v sume 1.091,97 EUR, Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci zo dňa 4.3.2016 adresovanú Generálnej prokuratúre SR, Vyjadrenie k žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody od Generálnej prokuratúry SR zo dňa 24.5.2016, Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci zo dňa 4.3.2015 adresovanú Ministerstvu spravodlivosti SR, Oznámenie o postúpení žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 24.3.2016 od Ministerstva spravodlivosti SR adresovanú Generálnej prokuratúre SR, Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci zo dňa 4.3.2015 adresovanú Ministerstvu vnútra SR, Oznámenie o postúpení žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody od Ministerstva vnútra SR zo dňa 9.3.2016 adresovanej Generálnej prokuratúre SR, Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 194/2010 zo dňa 30.3.2011, Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4MCdo 15/2009 zo dňa 18.8.2010, Nález Ústavného súdu SR II.ÚS 25/2011-33 zo dňa 24.3.2011.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním doručeným súdu dňa 14.10.2016, a navrhol, aby súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol, pretože uplatnený nárok žalobkyne v celom rozsahu neuznáva. Vo vyjadrení uviedol, že žalobkyňa vo svojej žalobe nepreukázala existenciu nezákonného rozhodnutia, na základe ktorého by jej prináležal nárok na náhradu škody v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z.. Žalobkyňa považuje v predmetnom konaní za nezákonné uznesenie vyšetrovateľa policajného zboru Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, Odboru kriminálnej polície so sídlom v Košiciach zo dňa 21.7.2014 sp. zn. ČVS: ORP-XXXX/1-VYS-KE-XXXX, ktorým jej bolo vznesené obvinenie pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Poukázal na to, že uznesenie o vznesení obvinenia nie je možné automaticky považovať za nezákonné len z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní trestného činu sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila, a v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II ÚS 163/2013-50. Ďalej poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cbo 201/2007 zo dňa 30.7.2008, ďalej na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva Lavrechov proti Českej republike zo dňa 20.6.2013, v ktorom sa uvádza, že skutočnosť, že bol sťažovateľ oslobodený spod obžaloby samo o sebe neznamena, že jeho trestné stíhanie bolo nezákonné, alebo od začiatku inak vadné. Taktiež poukázal na právny názor vyjadrený v Rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 15.10.2015 č. k. 8C/10/2013-154 a Rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 24.7.2015 č. k. 19C/181/2013-140, a poukázal na to, že v žiadnom ustanovení Zák. č. 514/2003 Z. z. sa čo i len rámcovo neupravuje taká konštrukcia, že nezákonným je uznesenie o vznesení obvinenia s poukazom na to, že žalobca bol spod obžaloby oslobodený, a vzhľadom na toto oslobodenie je uznesenie o vznesení obvinenia nezákonným rozhodnutím, a takúto konštrukciu nie je možné akceptovať. V danej veci nie je splnená základná podmienka úspešného uplatnenia náhrady škody, a to existencia nezákonného rozhodnutia, a teda neexistuje tu právny titul pre priznanie náhrady škody podľa Zák. č. 514/2003 Z. z. V predmetnom konaní nedošlo k porušeniu základných zásad trestného konania vyjadrených v Trestnom poriadku orgánmi činnými v trestnom konaní. Tie postupovali prísne v súlade s príslušným procesom, a to Trestným poriadkom, a na podklade trestného oznámenia, alebo zistených skutočností po začatí trestného stíhania bol dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, a preto nemali inú zákonnú možnosť, iba vydať uznesenie o vznesení obvinenia. Keďže na základe podanej obžaloby voči žalovanej bol vo veci konajúcim súdom Okresným súdom Košice I vydaný dňa 10.3.2015 Trestný rozkaz sp. zn. 6T/11/2015-230, ktorým bola žalobkyňa uznaná vinnou zo spáchania zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, a trestné stíhanie nebolo súdom zastavené, ani vec nebola prokurátorovi vrátená, resp. nebola súdom odmietnutá obžaloba. Treba mať za to, že súd nezahliadol nezákonnosť prípravného konania, a teda ani žalobou napádaného uznesenia o vznesení obvinenia. Z toho jednoznačne vyplýva, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo a je zákonné, a bolo vydané v súlade s Trestným poriadkom, a teda nemôže byť právnym titulom pre priznanie náhrady škody, tak ako to tvrdí žalobkyňa.

4. Žalovaný na preukázanie svojich tvrdení priložil k svojmu vyjadreniu aj listinné dôkazy, a to Rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 19C/181/2013 zo dňa 24.7.2015, Rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 8C/10/2013 zo dňa 15.10.2015.

5. K tomuto vyjadreniu žalovaného zaujala žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu stanovisko dňa 29.11.2016, v ktorom uviedla, že nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím vyplýva z princípov spravodlivosti a Zásad materiálneho právneho štátu, ktoré vyžadujú, aby bola odčinená každá škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím štátu, alebo jeho nesprávnym úradným postupom ako to vyplýva aj z Judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. V právnom štáte musí byť jednotlivcovi poskytnutá satisfakcia za všetky ujmy, ktoré mu vzniknú nezákonným konaním štátu a jeho orgánov. Podmienka zrušenia rozhodnutia - uznesenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru ČVS: ORP-XXXX/1-VYS-KE-XXXX zo dňa 21.7.2014 pre jeho nezákonnosť ako predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenej nezákonným rozhodnutím štátu podľa § 6 ods. 1 Zák. č. 514/2003 Z. z. je splnený tým, že žalobkyňa bola rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 13.7.2015 č. k. 6T/11/2015 oslobodená spod obžaloby, a že odvolanie, ktoré voči tomuto rozsudku podal prokurátor, Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 19.11.2015 č. k. 7To/103/2015-327 zamietol ako nedôvodné. To, že rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má aj oslobodenie spod obžaloby stabilne judikuje Najvyšší súd Slovenskej republiky, napr. Rozsudok sp. zn. 3Cdo/194/2010 z 30.3.2013 strana 7, prvý odsek, Uznesenie sp. zn. 4MCdo /15/2009 z 18.8.2010 strana 5 prvý a druhý odsek. Žalobkyňa poukázala na to, že v súvislosti s povinnosťou podrobiť sa všetkým nevyhnutným úkonom trestného konania, škoda jej bola spôsobená v príčinnej súvislosti s vydaním predmetného uznesenia o vznesení obvinenia, pričom v prípade, ak by takéto nezákonné uznesenie nebolo vydané, nemusela by žalobkyňa vynaložiť finančné prostriedky na zaplatenie svojho právneho zástupcu, aby odvrátila právne dôsledky v súvislosti s procesnými úkonmi vyvolanými predmetným uznesením, ktoré by inak neboli potrebné, a ktorým by sa nemusela podrobiť. V tejto súvislosti poukázala žalobkyňa na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod R 70/1994, Rozsudok MS SR sp. zn. 1Cdo/53/93 z 28.6.1993, a to pokiaľ ide o náhradu škody spočívajúcu vo vynaložení trov obhajoby. Ďalej žalobkyňa poukázala na to, že v prípade, že obžalovaný bol spod obžaloby oslobodený, súdna judikatúra má za to, že ten kto bol spod obžaloby oslobodený, má pri splnení ďalších zákonných predpokladov zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia, pričom poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo 53/2014 zo dňa 30.9.2014, a tiež Nález Ústavného súdu č. I ÚS 320/2016-49 z 7.7.2016. Podmienka zrušenia rozhodnutia o vznesení obvinenia je teda splnená oslobodením obžalovaného spod obžaloby, a je to tak z toho dôvodu, že hoci je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní stíhať trestnú činnosť, štát sa nemôže zbaviť zodpovednosti za ich postup, ak sa neskôr ukážu ich predpoklady ako mylné.

6. K tomuto vyjadreniu priložila žalobkyňa na preukázanie svojich tvrdení aj rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, a tiež Nálezy Ústavného súdu SR uvádzané v tomto jej vyjadrení.

7. K tomuto vyjadreniu žalobkyne zaujal stanovisko žalovaný podaním doručeným súdu dňa 12.4.2017, a opätovne navrhol žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť. Uviedol, že zotráva v plnom rozsahu na svojom vyjadrení zo dňa 3.10.2016, a na všetkých argumentoch v ňom uvedených, a okrem toho poukázal na ďalší rozsudok Okresného súdu Košice II zo dňa 19.9.2016 č. k. 42C/412/2015-170, ktorým bola žaloba o náhradu škody zamietnutá, a že uznesenie o vznesení obvinenia nemožno považovať automaticky za nezákonné.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením s vyjadreniami strán sporu, výsluchom žalobkyne, oboznámením s listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu do spisu, a tiež oboznámením s pripojeným trestným spisom Okresného súdu Košice I sp. zn. 6T/11/2015, a zistil tento skutkový stav:

9. V konaní nebolo sporné, že uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, Odbor kriminálnej polície zo dňa 21.7.2014, ČVS: ORP-164/1-VYS-KE-2012 bolo žalobkyni vznesené obvinenie a začaté trestné stíhanie pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, a to na tom skutkovom základe, že dňa 6.6.2012 na Okresnom súde Košice II, Štúrova 29 počas pojednávania v občianskom súdnom konaní pod sp. zn. 13C/17/2007 týkajúcom sa určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti so súp. č. XXXX, na parc. č. XXX/XX, zapísanej na LV č. XXXXX, katastrálne územia D. E., obce P. - D., prostredníctvom svojho právneho zástupcu predložila

fotokópiu zmluvy o združení zo dňa 1.1.1995, hoci vedela, že sa jedná o zmluvu sfaľšovanú alebo pozmenenú za účelom použiť ju ako pravú.

10. Proti uvedenému uzneseniu žalobkyňa v zákonnej lehote podala sťažnosť 24.7.2014. Táto však bola podľa ust. § 190 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku uznesením Krajskej prokuratúry v Košiciach zo dňa 20.8.2014 sp. zn. 1/1 KPt 707/14/8800-2 zamietnutá z dôvodu § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodná.

11. Dňa 23.2.2015 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku obžalobu na žalobkyňu pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, a to na tom skutkovom základe, že dňa 6.6.2012 na Okresnom súde Košice II, Štúrova 29 počas pojednávania v občianskom súdnom konaní pod sp. zn. 13C/17/2007 týkajúcom sa určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti so súp. Č.. XXXX, na parc. č. XXX/XX, zapísanej na LV č. XXXXX, katastrálne územie D. E., obce P. - D., prostredníctvom svojho právneho zástupcu predložila fotokópiu zmluvy o združení zo dňa 1.1.1995, hoci vedela, že sa jedná o zmluvu sfaľšovanú alebo pozmenenú za účelom použiť ju ako pravú.

12. Dňa 10.3.2015 vydal Okresný súd Košice I podľa § 353 Trestného poriadku trestný rozkaz č. k. 6T/11/2015-230, ktorým bola žalobkyňa uznaná vinnou zo zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe ako bol uvedený v obžalobe prokurátora. Proti trestnému rozkazu žalobkyňa prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Zoltána Koreňa podala odpor zo dňa 24.3.2015

13. Okresný súd Košice I žalobkyňu rozsudkom zo dňa 13.7.2015, č. k. 6T/11/2015 oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I zo dňa 12.2.2015, sp. zn. 1Pv/452/12/8802-13, a to podľa ust. § 285 písm. b) Trestného poriadku, pretože skutok nie je trestným činom. Proti predmetnému rozsudku podal okresný prokurátor odvolanie dňa 21.7.2015.

14. Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 19.11.2015, č. k. 7To/103/2015-327 zamietol odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné.

15. Trestné stíhanie voči žalobkyňi bolo teda vedené od 21.7.2014 do 19.11.2015, kedy bola žalobkyňa právoplatne oslobodená spod obžaloby.

16. V konaní tiež nebolo sporné, že v priebehu trestného konania si žalobkyňa zvolila za obhajcu JUDr. Zoláta Koreňa, ktorému udelila plnomocenstvo na zastupovanie v trestnej veci vedenej na ORPZ Košice, OKP, ORP-1645/1-OVK-KE-2012 dňa 17.10.2014, ako to vyplýva aj z č. I. 19 trestného spisu. JUDr. Zoltán Koreň si za právne zastupovanie žalobkyne v trestnom konaní vyúčtoval odmenu v súlade s Vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z. z., a to na základe zálohovej faktúry 0082015, vystavenej dňa 23.3.2015 s dátumom splatnosti do 5 dní od prevzatia za prevzatie obhajoby v trestných veciach ORPZ Košice, poradu s klientom, preštudovanie spisu, výsluch klientky, výsluch svedkyne / úkony po 80,04 €, záverečný návrh pri oboznamovaní, porada s klientkou a podanie odporu proti trestnému rozkazu / úkony po 69,91 €, paušálna suma úhrad za úkony (počítané len 9,04 € za úkon), spolu 446,28 € bez DPH, + DPH 89,25 €, spolu úhrnom k úhrade 535,53 €. Predfaktúrou č. 0362015 vystavenou dňa 3.11.2015 s povinnosťou úhrady do 10 dní po doručení, a po odrátaní sumy 446,28 € bez DPH, resp. s DPH 535,53 € za úkony, ktoré už boli vyfakturované zálohovou faktúrou 0082015, vyúčtoval žalobkyňi sumu 909,98 € bez DPH, DPH 181,99 €, teda úhrnom 1.091,97 € za ďalšie úkony v rámci trestného konania, ktoré sú podrobne rozpísané v tejto predfaktúre. Žalovaný nerozporoval tieto úkony JUDr. Zoltána Koreňa ani sumu, ktorú si za tieto úkony vyfakturoval.

17. Taktiež bolo nesporné, že na základe dokladu o hotovostnom vklade zo dňa 30.3.2015 žalobkyňa vložila na účet JUDr. Zoltána Koreňa sumu 535,53 €, ako úhradu zálohovej faktúry XXXXXXXX, a na základe dokladu o hotovostnom vklade zo dňa 12.11.2015 vložila na účet JUDr. W. P. alobkyňa sumu 1.091,97 €, ako úhradu za predfaktúru č. XXXXXXXX.

18. Žalobkyňa na základe žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej orgánov verejnej moci pri výkone verejnej moci zo dňa 4.3.2015 žiadala v zmysle Zákona č. 514/2003 Z. z. o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej orgánov verejnej moci pri výkone

verejnej moci vydaním nezákonného rozhodnutia, ktorá pozostáva z náhrady trov obhajoby v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 6T/11/2015 a náhrady trov obhajoby v odvolacom konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 7To/103/2015, a to v celkovej výške 1.627,50 €. Túto žiadosť adresovala Generálnej prokuratúre SR, Ministerstvu spravodlivosti SR a Ministerstvu vnútra SR. Ministerstvo vnútra SR postúpilo žiadosť žalobkyne o predbežné prerokovanie nároku dňa 9.3.2016 Generálnej prokuratúre SR. Rovnako tak Ministerstvo spravodlivosti SR postúpilo žiadosť o predbežné prerokovanie nároku žalobkyne na náhradu škody Generálnej prokuratúre SR dňa 24.3.2016, ako orgánu príslušnému k prejednaniu žiadosti žalobkyne v zmysle Zákona č. 514/2003 Z. z. Generálna prokuratúra SR vyjadrením k Žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 24.5.2016 oznámila žalobkyňi, že považuje žiadosť žalobkyne za vybavenú bez ďalších opatrení, pretože po preskúmaní príslušného spisového materiálu uplatnený nárok na náhradu škody nebude Generálnou prokuratúrou SR uspokojený, keďže nebolo zistené, že by niektorý z orgánov prípravného konania vydal nezákonné rozhodnutie.

19. Pokiaľ ide o vyššie uvedené skutkové okolnosti, tieto považoval súd za nesporné z toho dôvodu, že žalovaný ich nerozporoval, a navyše mal ich súd za preukázané aj na základe predložených listinných dôkazov do spisu, a tiež z pripojeného trestného spisu Okresného súdu Košice I sp. zn. 6T/11/2015

20. V priebehu konania bolo sporné to, či tu existuje nezákonné rozhodnutie, na základe ktorého by mala žalobkyňa nárok na náhradu škody spôsobenej orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci, keďže žalovaný vo svojich písomných i ústnych vyjadreniach na pojednávaní opakovane tvrdil, že tu neexistuje nezákonné rozhodnutie, pretože Uznesenie o vznesení obvinenia pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a) Trestného zákona nebolo zrušené, a preto ho nemožno automaticky považovať za nezákonné, keďže takáto konštrukcia nemá oporu v žiadnom ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z., že by bolo nezákonným uznesenie o vznesení obvinenia iba s poukazom na to, že žalobca bol spod obžaloby oslobodený.

Súd vec právne posúdil takto:

21. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 písm. a) a ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v platnom znení, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci po a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

22. Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. b) cit. zákona, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu, Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru, 3) a 1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo 2. vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora.

23. Podľa ustanovenia § ods. 4 písm. f) cit. zákona, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu) v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

24. Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. m) cit. zákona, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu, orgán príslušný podľa písmen a) až l), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.

25.Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 cit. zákona, ak nemožno príslušný orgán určiť podľa odseku 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

26.Podľa ustanovenia § 5 ods. 1 cit. zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

27.Podľa ustanovenia § 6 ods. 1, 2 cit. zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

28.Podľa ustanovenia § 9 ods. 1, 4 cit. zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné preťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

29.Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 cit. zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

30.Podľa ustanovenia § 16 ods. 4 cit. zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

31.Podľa ustanovenia § 17 cit. zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a). V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

32.Podľa § 18 cit. zákona, náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie

zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu. Náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom. Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

33. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré sa neskončilo právoplatným odsúdením, je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z. z.

34. V súlade s ustálenou súdnou praxou zodpovedá štát za škodu spôsobenú začatím (vedením) trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsudzujúcim rozhodnutím trestného súdu. Táto zásada bola vyjadrená už vo viacerých skorších rozhodnutiach, ktoré sa týkali náhrady škody spôsobenej štátnym orgánom v zmysle zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom (ďalej len „zákon č. 58/1969 Zb.“). Rozhodovanie súdov podľa tohto zákona sa ustálilo medzi iným na názore, že ten proti komu bolo trestné stíhanie zastavené alebo ten kto bol oslobodený spod obžaloby, má podľa § 1 až § 4 zákona č. 58/1969 Zb. zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia (R 35/1991). Na to nadviazal záver, že ten proti komu bolo trestné stíhanie zastavené alebo ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má pri splnení ďalších zákonných predpokladov podľa § 1 až § 4 zákona č. 58/1969 Zb. zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Takéto právo má aj vtedy, ak v súvislosti s rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní, ktoré nie je v súlade so zákonom, vynaložil náklady na trovy nutnej obhajoby (viď bližšie R 70/1994). Na podstate týchto právnych záverov, ku ktorým sa dospelo vo vzťahu k prípadom škôd vzniknutých za účinnosti zákona č. 58/1969 Zb. zotrúva súdna prax aj po prijatí zákona č. 514/2003 Z. z.. Zákon č. 514/2003 Z. z. zakladá objektívnu zodpovednosť štátu (bez ohľadu na zavinenie), ktorej sa nemôže zbaviť. Neposudzuje sa teda správnosť rozhodnutia jeho orgánu z hľadiska, či pri rozhodovaní porušil právnu povinnosť a škodu zaviniel. Rozhodujúcim kritériom zákonnosti konania vedeného orgánom verejnej moci je výsledok tohto konania. Náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutí o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené, alebo bolo trestné stíhanie zastavené alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu (§ 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.). Zákon č. 514/2003 Z. z. výslovne neupravuje nárok na náhradu škody v prípade oslobodenia obžalovaného spod obžaloby. Judikatúra dospela k záveru, že ide o špecifický prípad zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania, pri ktorom treba vychádzať z analogického výkladu úpravy najbližšej, a to z úpravy zodpovednosti za škodu spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má v tomto zmysle tiež zastavenie trestného stíhania alebo oslobodenie spod obžaloby. Skutočnosť, že nedošlo k zrušeniu rozhodnutia, ktorým sa začína trestné stíhanie, na tom nič nemení. Podstata nároku na náhradu škody sa totiž v tomto prípade neviaže na (ne) správnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania, ale na samotný výsledok trestného stíhania (z rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co 195/2012 z 30.11.2012). Zmyslu tejto úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá ujma spôsobená nesprávnym, či nezákonným zásahom štátu bola odčinená (viď bližšie rozhodnutie NS SR sp. zn. 4 MCdo 15/2009 z 6.12.2010). Žalovaný súdu predložil rozhodnutia súdov, ktorými bola obdobná žaloba zamietnutá preto, že neexistuje nezákonné rozhodnutie. Tieto rozsudky prvostupňových súdov však v čase rozhodovania súdu v predmetnom spore neboli právoplatné a prebiehalo odvolacie konanie. V zmysle vyššie uvedeného ako aj doposiaľ ustálenej judikatúry, považoval súd tvrdenia žalovaného, že v danom prípade neexistuje nezákonné rozhodnutie za vyvrátené.

35. Ďalším predpokladom je, aby tu bola škoda a aby existovala príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody. O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak je medzi nesprávnym úradným postupom (či nezákonným rozhodnutím) a škodou vzťah príčiny a následku. Tento vzťah musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný, nestačí ak je iba sprostredkovaný. Škodou sa rozumie škoda hmotná i nehmotná t.j. napr. poškodenie povesti, morálna ujma, strata spoločenského uplatnenia a pod..

36. Z uvedeného možno vyvodit', že ak došlo k zastaveniu trestného stíhania, či oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti vychádzať z toho, že táto osoba čin nespáchala a

trestné stíhanie proti nej nemalo byť vôbec začaté, preto tu existuje príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a škodou, ktorá v danom prípade pozostáva z trov obhajoby žalobkyne v trestnom konaní, keďže došlo k jej oslobodeniu spod obžaloby

37. Vzhľadom na to, že predmetom tohto konania je nárok žalobkyne na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím štátu, bolo potrebné v prvom rade zistiť, či orgán, ktorý koná v mene štátu je v danom prípade príslušným orgánom na konanie v mene štátu. V zmysle § 4 Zákona č. 514/2003 Z. z. s poukazom na ust. § 4 ods. 1 písm. b) citovaného zákona, a tiež na skutočnosť, že žalovaný SR - Generálna prokuratúra SR nevzniesol námietku, že nie je orgánom príslušným na zastupovanie štátu v tomto konaní na strane žalovaného, súd mal za to, že táto skutočnosť nebola medzi stranami sporná, a v súlade s citovaným ustanovením zákona, tiež dospel k záveru, že žalobkyňa správne označila v predmetnom konaní žalovaného ako aj orgán, ktorý má konať v mene štátu v tomto konaní o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím.

38. Pokiaľ ide o ďalšiu podmienku, ktorú ustanovuje Zákona č. 514/2003 Z. z. v ust. § 16 o predbežnom prerokovaní nároku súd mal za to, že aj táto zákonná podmienka bola v danom prípade splnená, keďže žalobkyňa požiadala žalovaného o predbežné prerokovanie nároku Žiadosťou zo dňa 24.3.2015, avšak jej nárok uspokojený nebol. Táto skutočnosť taktiež medzi stranami sporná nebola.

39. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhanie, ktoré sa neskončilo právoplatným odsúdením je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa Zákona č. 514/2003 Z. z.

40. Na základe vykonaného dokazovania a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd dospel k záveru, že nárok žalobkyne je dôvodný v celom rozsahu. V konaní bolo preukázané, že voči žalobkyňi bolo vznesené obvinenie a začaté trestné stíhanie pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, a tiež to, že bola voči žalobkyňi podaná obžaloba pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a) Trestného zákona dňa 23.2.2015 prokurátorom okresnej prokuratúry Košice I, a tiež to, že žalobkyňa bola rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 6T/11/2015 zo dňa 13.7.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19.11.2015 č.k. 7To/103/2015-327 oslobodená spod obžaloby Okresnej prokuratúry Košice I podľa ust. § 285 písm. b) Trestného poriadku, pretože skutok nie je trestným činom. Ako vyplynulo z cit. rozsudkov, rámci celého prípravného konania ako aj konania pred súdom, nebol produkovaný jediný relevantný a zákonný dôkaz, ktorý by jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukazoval to, že skutok obsiahnutý v obžalobe je trestným činom. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že nakoľko žalobkyňa bola oslobodená spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I, je Uznesenie o vznesení obvinenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, Odbor kriminálnej polície zo dňa 21.7.2014, ČVS:ORP-1645/1-VYS-KE-2012 nezákonným rozhodnutím v zmysle ustálenej judikatúry súdov, a možno konštatovať, že ani v čase, kedy bolo voči žalobkyňi vznesené obvinenie a začaté trestné stíhanie pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, nebol skutok trestným činom, a teda takéto trestné konanie voči nej nemalo byť vôbec začaté a žalobkyňa ani nedala dôvod na to, aby voči nej bolo vznesené obvinenie. Súd mal teda za preukázané, že žalobkyňi voči, ktorej bolo trestné stíhanie vedené od 21.7.2014 do 19.11.2015, kedy bola žalobkyňa právoplatne oslobodená spod obžaloby, vznikla v príčinnej súvislosti s týmto trestným stíhaním škoda pozostávajúca z trov obhajoby, ktorú si uplatnila v tomto konaní. Žalobkyňa preukázala špecifikáciu trov obhajoby ako aj vyfakturovanú sumu vo výške 1.627,50 €, a to faktúrami vystavenými jej obhajcom JUDr. Zoltánom Koreňom, a tiež úhradu týchto súm dokladmi o hotovostnom vklade zo dňa 30.3.2015 v sume 535,53 €, a dňa 12.11.2015 v sume 1.091,97 €, ktoré skutočnosti ani žalovaný nenamietal. Preto súd rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, a zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 1.627,50 € v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, nakoľko žalovaný požiadaval o možnosť dlhšej lehoty na plnenie, a to minimálne v dĺžke 30 dní.

O trovách konania súd rozhodol takto:

41. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. Podľa § 263 ods.1 CSP bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

43.Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44.Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

45.V konaní bola žalobkyňa úspešná v celom rozsahu, keďže súd jej žalobe vyhovel, preto jej vznikol aj nárok na náhradu trov konania a to v rozsahu 100 % voči žalovanému. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Košice I., v 3 písomných vyhotoveniach (§ 362 ods.1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa ust. § 365 ods.1 CSP odvolacie dôvody odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods.2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods.3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. - o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).